

- Проглушавамъ**, *va.* étourdir, abasourdir.
Проглушаване, *sn.* l'étourdissement *m.*
Проглушителенъ, *adj.* étourdissant, assourdissant, écrasant.
Прогонвамъ (изнovo), *va.* rechasser.
Прогора (у прѣстѣжникъ), *sf.* la stigmate.
Прогорене, *sn.* Anat. le fonticule.
Прогритељно срѣдство, *sn.* Chir. le ruptoire.
Прогорливъ, *adj.* Chir. ruptoire.
Прогорявамъ (прѣстѣжникъ), *va.* stigmatiser, flaguer.
Программа (извѣстie), *sf.* le programme.
Прогрессивенъ, *adj.* fig. progressif; -вно, -vement.
Прогрессиј, *sf.* Mathém. la progression.
Продавамъ, *va.* vendre, débiter, se défaire de, trafiquer, aliéner; 1. (*имотъ-тъ си*), s'exécuter; 2. (*съ наддаване*), adjudger; *Jur.* liciter; 3. (*скъпо*), saler; 4. (*много скъпо*), poivrer, survendre; 5. (*сконтирувамъ*), négocier; 6. -са, *vr.* se vendre; 7. (*скъпо*), se Lester; 8. продаваса (*записъ*), *v. imp.* il se négocie; || който може да прода, négociable, *adj.*; 9. добреъ са прода, de vente *f.* [les ventes *f.*]
Продаване, *sn.* la vente; || данъ за — имотъ,
Продавателенъ, *adj.* aliénable.
Продавачъ, *ка, с.* facteur, trice; débitant, ante; un aliénateur; || *Jur.* vendeur, -deresse.
Продажба и -данъ, *sf.* la vente, marché, débit *m.*, aliénation *f.*; 1. (*оъ дѣлъ съ малко пеѣтѣлъ*), com. commerce à tempérément, *m.*; 2. (*на записъ*), Com. la négotiation; 3. (*съ наддаване, мезатъ т.*), l'adjudication *f.*, encan, rabais *m.*; || *Jur.* la licitation; 4. (*ложы въ театъръ*), location des loges, *f.*; 5. надзирица върху — на дърва, un garde-vente; 6. недостигане —, la non-vente. [naire; || *flg.* à l'enchère *f.*]
Продажбенъ, *adj.* vénal, vendable, merce-
Продажбливъ, *adj.* marchand.
Продажбна цѣна, *sf.* valeur vénale *f.*
Продажбностъ, *sf.* la vénalité.
Продавливъ, *adj.* vendable.
Проданъ, *sf.* le débouché; 1. *Jur.* l'abali- nation *f.*; 2. (*на дрѣбно*), vente en détail; || (*скупомъ*), vente en gros; 3. (*изжин- мѣрно скожна*), la survente; 4. (*стокы*), le débouchement.
Продължавамъ, *va.* continuer, prolonger, proroger, allonger, pousser, paraphraser; 1. (*за всѣкогажъ*), perpétuer; 2. (*начечнатомо*), poursuivre; 3. -са, *vr.* se con- tinuer, se prolonger, durer; 4. (*за всѣкогажъ*), se perpétuer.
Пролъжаване и -жене, *sn.* le prolongement, continuation, suite, prolongation, durée *f.*, cours *m.*; 1. Anat. la production; 2. (*на ерѣмето*), l'espace *m.*, étendue *f.*; 3. въ —, prép. pendant, durant.
- Продължевачъ**, *sm.* un continuateur.
Продълженъ, *adj.* allongé.
Продължителенъ, *adj.* permanent, immenant, suivi, soutenu, prorogatif, opiniâtre, de longue haleine *f.*; || (за болестъ), Méd. stationnaire.
Продължителна трѣска, *sf.* Méd. la sy- poque et fièvre —, *sf.*
Продължително питие, *sn.* la buverie.
Продължителностъ, *sf.* la permanence, la continuité. [Com. la provenance.
Продуктъ, *sm.* le produit, rendement *m.*; ||
Продунчамъ, *va.* cribler.
Продучеване (на листъ), *sn.* Typ. la pointuré; || измѣрвамъ -то на листъ, *va.* Typ. pointer. [vermiculé.
Продунченъ, *adj.* criblé, piqué; || Archit. Проджнена дѣлва, *sf.* fig. panier percé *m.* — и стропалена земя, *sf.* le fondis et fontis.
Проджненъ, *adj. f.* à gueule bée.
Проджнъ, *sm. fig.* un pourceau.
Проектирувамъ, *va.* projeter.
Проектъ, *sm.* le projet. [jection.
Проекція (набрѣздене), *sn.* Persp. la pro-
ПроJECTОРЪ, *sm.* un projecteur.
Проза, *sf.* la prose; || пишъ —, *va.* prosaïs- ser et proser. [teur.
Прозанкъ (-ички списателъ), *sm.* un prosaï-
Прозаически, *adj.* prosaïque.
Прозаическо завъртыване, *sn.* le prosaïsme.
Прозекторъ, *sm.* un disséqueur.
Прозелитски, *adj.* prosélytique.
Прозелитъ, *ка, с.* prosélyte.
Прозирентъ, *adj.* transparent, diaphane, lim- pide, hyalin; || (търъдъ быстъръ), pellucide. — бѣлъгъ (на хартія), *sm.* le filigramme.
Прозирна брѣзда (у хартія), *sf.* la vergeure — хартія, *sf.* la serpente et papier —, *sm.*
Прозирно, *adv.* à jour.
Прозирность, *sf.* la transparence, diapha- neit  f.; || (на водата), la limpidité.
Прозопоне (заиморѣчие), *sf.* Rh t. la prosopop e .
Прозорецъ, *sm.* la fenêtre, la vue, le jour; 1. (врата), la porte-croisée et -fenêtre; 2. (на градиненъ видъ), la claire voie; 3. (на прѣдъ дюкленъ), la devanture; 4. хвъръляне изъ —, la défénestration.
Прозорливецъ, *sm.* un voyant.
Прозорливостъ, *sf.* la perspicacité, sagacité, clairvoyance *f.*
Прозорливъ, *adj.* clairvoyant, prévoyant, perspicace, sagace; || fig. pénétrant, délié.
Прозорчакъ (всичкытъ прозорцы на къ- ща), *sm.* le fenêtrage.
Прозорче, *sn.* le jour; || (на житникъ, на п.ѣвникъ), la lucarne.
Прозорченъ зидъ, *sm.* Archit. l'allège *f.* — прагъ, *sm.* l'appui de fenêtre, *m.*